

VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT

IZ RUKA

Preko pošte

10 -01- 2022

Putem:

Trgovački sud u Splitu
Sukoišanska 6, Split

predano za poštu obično-prep. dne. 20

POŠTA

R

broj primjeraka

3

priloga

POTPIS

taksirano

KN

Na posl.br. : 1.St-19/2015-999

STECAJNI DUŽNIK: KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d. u stečaju, Kaštel-Štafilić, Ivana Pavla II. 404, OIB: 47079015776

DIONIČARI STECAJNOG DUŽNIKA:

Prof. Darko Filčić, Maruševec, Maruševec 81D, OIB: 79748101175

Maro Bore, Gundulićeva poljana 7, Dubrovnik, OIB: 42497891654

Nikica Maretić, veteran Domovinskog rata, Šibenik, Ivana Meštrovića 33, OIB: 53815532530

Pavle Stanišić, Zagreb, Vrbje 7, OIB: 92918089563

ŽALBA

Zbog:

- Pogrešno utvrđeno činjenično stanje
- Bitnih povreda odredbi parničnog (i stečajnog) postupka
  - Povrede pravila javnog morala

I. Dana 22. prosinca 2021. Trgovački sud u Splitu u stečajnom postupku nad poreznim dužnikom KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d., službeno započetom i vođenom do isteka roka iz čl. 193. st.5. SZ kao „stečaj sa preustrojem dužnika“ (*izvješća stečajnog upravitelja iz spisa, plan Vlade RH iz Plana upravljanja imovinom u vlasništvu RH za 2015., službeni stan Ministarstva državne imovine iz 2017.) donio je po sucu Velimiru Vukoviću kao stečajnom sucu naslovljeno Rješenje (dalje: pobijano Rješenje) kojim točkom I. izrijeke odobrava nagradu za vođenje stečaja stečajnom upravitelju Vedranu Šeparoviću u iznosu od, 630.000,00 kn bruto, uvećanu za doprinos na iznos od 677.250,00 kuna, odnosno maksimalno zakonom dopušten iznos za poslove unovčenja stečajne mase iz članka 7. u svezi čl. 6. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima (NN 105/2015) (dalje u tekstu: Uredba o nagradi).

II. Pogrešno su utvrđena činjenična stanja dana pobijanim Rješenjem, točkama 8. i 9., koja u bitnome čine njegov pravorijek, i kojima se protivno pravilima javnog morala i etičkom kodeksu sudačkog poziva pokušava sudski, i sa žigom Republike Hrvatske, pružiti dodatno opravdanje za dodjelu nagrade stečajnom upravitelju za poslove unovčenja cjelokupne imovine dužnika, unatoč dugogodišnjem odugovlačenju stečajnog postupka, i poduzimanju, poticanju ili odobravanju niza proizvoljnih pravnih poslova nevaljanosti lakšeg ili težeg oblika, koji su za cilj i posljedicu imali prodaju onog dijela imovine stečajnog dužnika koje stečajni upravitelj, tijela i odbori nadležni postupku prema izvještaju stečajnog upravitelja iz prosinca 2017. godine nisu imali financijske i pravne osnove stavljati u ovršnu prodaju, a Planom Vlade RH su predviđeni za nastavak proizvodnje i prodaju društva.

OBRAZLOŽENJE

Proizvoljne i pravno nevaljane radnje koje je stečajni upravitelj poticao ili odobravao u ovom stečajnom postupku kumulativno nisu uzrokovala da se pobijanim rješenjem stečajnom upravitelju dodjeljuje viši iznos nagrade od onoga koji bi mu izvjesno pripao da je stečaj sa preustrojem vodio poštujući odredbe Stečajnog zakona i pravila stečajnog postupka, **da je odbio inzistiranje za sada nepoznatog „z.z.“ Ministarstva financija – RH da se dužnika protivno Vladinom planu restrukturiranja optereti neutemeljenom obvezom vrijednosti veće od 22 milijuna kuna**, da je osporio prijave tražbina sa zastarom prava na naplatu vjerovnika Croatia osiguranje d.d. i Vodovod i kanalizacija d.o.o. Split, te da **u studenome 2018. nije pristao uz nalog Odbora vjerovnika da se protupravno umanjuje vrijednost dugotrajne imovine¹**, sa kojom je **održivi dužnik KAŠTELANSKI STAKLENICI D.D.** u svibnju 2015. godine na poticaj Financijske agencije uveden u stečaj sa restrukturiranjem, koja je bila materijalno dostatna za stvarno „uspješan“ dovršetak stečajnog postupka još istekom 2018. godine, uz nastavak proizvodnje voća i povrća u ostalim pogonima. Iako navedeno stanje stvari, koje stečajni upravitelj u bitnome može zahvaliti izdašnoj Uredbi o nagradama o njezinoj tablici iz čl. 7, za sada ne znači da je pobijano rješenje i sukladno prisilnim propisima RH iz ZPP i ZOO, tj. da ne sadrži pogrešno utvrđena činjenična stanja, da njime nisu učinjene bitne povrede odredbi parničnog postupka i najvažnije, da je usklađeno sa pravilima javnog morala. Jer poradi načina na koji raspolaže paušalnim i neutemeljenim tvrdnjama o „uspješnosti“ i „relativnoj brzini“ postupka, pobijano Rješenje to nipošto nije.

Ne dovodeći u pitanje sam iznos dodijeljene nagrade, **ali iznoseći naš kolektivni stav** da ovako vođen stečaj, koji je prekoračio sve zakonske rokove, i završava sa financijski i gospodarski poražavajućim rezultatima za Hrvatsku i njezine građane, nije osnova za dodjelu bilo kakve nagrade ili plaće od jednog nacionalnog suda, ljubazno molimo Naslovljeni sud da ispita pogrešno utvrđena činjenična stanja dana točkom 8. i točkom 9. rješenja, kao i dalje nabrojane bitne povrede pravila parničnog postupka i materijalnog prava dužnika i njegovih osnivača. Te

---

¹ Izvješće stečajnog upravitelja od 06.12.2018., nepotrebna i pravno nevaljana negativna revalorizacija skupocjene dugotrajne imovine dužnika na predjelu Resnik i Kaštela sa smanjenjem ukupne vrijednosti dužnikovih nekretnina za čak 50,4 miliona kuna povijesno nezabilježenom usporedbom građevinskih parcela smještenih uz glavnu državnu cestu, novi terminal Zračne luke i obalni pojas sa teško utrživim poljoprivrednim zemljištima smještenim na predjelu uz pistu Zračne luke Split, koje nemaju neposredan prilaz s ceste, što u naravi i kada se uzme u obzir porast cijena takvih nekretnina od 2011. do 2019. predstavlja prijevaru u financijskom izvještavanju prema standardima za detektiranje financijske prijevare i standardima poštenog izvještavanja tijekom akvizicija iz P. Howson „Due diligence“, 2006 i Z. Rezaee i R. Riley „Prijevara u financijskim izvještajima“, ZSEM i Mate d.o.o., 2014.

da se sudski ispita da li pobijano Rješenje, odnosno stanje stvari koje se njim zaključuje u odnosu na rad upravitelja stečajnog postupka, odgovara standardima transparentnosti koja se jamče i poštuju na području EU i pravilima javnog morala u RH. Obzirom da je stečajni upravitelj prethodno njegovu donošenju propustio objaviti niz povlaštenih informacija poput one o uzrocima naloga odbora vjerovnika da se 3 i po godine nakon otvaranja stečaja, neposredno pred njegovo okončanje prodajom Resnika povezanom poduzetniku za čak 50 miliona kuna sroza utvrđena vrijednost te imovine, ili one o uzrocima nezamjećivanja dulje od 3 godine, i nakon isteka roka iz čl. 193. st. 5. SZ da Poreznoj upravi navodno pripada i dodatna tražbina visine čak 22,6 milijuna kuna, koja je u istom sudskom postupku administriranja insolventnosti poreznog dužnika već odbačena pravomoćnom odlukom nadležnog tijela iz studenog 2015 (spis St-19/2015, Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama od 05.11.2015., str. 19, alineje teksta 27-43).

Također molimo Naslovljeni sud da u povodu očekivanog poništenja pobijanog Rješenja naloži prvostupanjskom sudu da u ponovljenom rješenju objavi i izjave stečajnog upravitelja o svim povlaštenim informacijama koje je ovaj vidno zatajio tijekom stečajnog postupka, ili ih iz nama nepoznatog razloga propustio objaviti, ovjerovljene žigom stečajnog dužnika ili upravitelja. Bez njihove javne objave stečajni upravitelj novčanu nagradu od Republike Hrvatske ili iz ostataka stečajne mase (koji također pripadaju RH kao većinskom dioničaru dužnika) može primiti jedino protivno pravilima javnog morala, što je onda raspolaganje zabranjeno odredbom članka 3. stavka 3. ZPP, koje „sud neće dopustiti“ i zbog kojeg nas se kao oštećene osobe prisiljava tražiti od DORH-a da postavi na Ustavni sud procjenu ustavnosti pobijanog rješenja.

Pobijano Rješenje točkom 9. i samo donosi jednu novu, ali nepotpunu informaciju, koju je nakon njegova sudskog poništenja, u novom takvom rješenju stečajni sud ipak dužan detaljnije obrazložiti ili to učiniti zasebnim prilogom; kada je već sam istupio sa nepotpunom informacijom od značaja za tijek postupka i građane RH materijalno oštećene istim. Radi se o tvrdnji o „brojnim nedaćama koje su pratile ovaj stečajni postupak“. Naša strana drži stav da je ta tvrdnja ne samo pravno neutemeljena, nego da su jedine nedaće ovom stečajnom postupku uzrokovale upravo nezakonite, proizvoljne i pravno nevaljane radnje stečajnog upravitelja, odbora vjerovnika, sudskog vještaka, a na kraju i samog stečajnog suda (unošenje netočnih ili neistinitih podataka u javne akte pod poslovnim brojevima 1. St-19/2015-575, 1. St-19/2015-582 i 1. St-19/2015-778).

POGREŠNO UTVRĐENO ČINJENIČNO STANJE

Točkom 8. obrazloženja pobijanog Rješenja navodi se kako je to „*jedan od najsloženijih i najuspješnijih stečajnih postupaka provedenih pred ovim sudom*“ a pod točkom 9. Trgovački sud u Splitu po svojem Predsjedniku stečajnog odjela Velimiru Vukoviću donosi posve nelogično i pravno nedokazivo tumačenje da se „*Tako uspješno i relativno brzo unovčenje utvrđene imovine stečajnog dužnika* ... i pored svih nedaća koje se pratile ovaj stečajni postupak, nije moglo provesti bez pravovremene i učinkovite suradnje stečajnog upravitelja sa ostalim tijelima stečajnog postupka“

Ne ulazeći ovom prilikom u nebuloznu tvrdnju o „učinkovitoj“ suradnji stečajnog upravitelja sa „tijelima stečajnog postupka“ koja je završila krajnje neučinkovitom obustavom procesa restrukturiranja i nastavka proizvodnje (dužnika) u pogonima iz tehnološke cjeline Knežine, a koji je pred Hrvatskim saborom u studenom 2017. potvrdilo i Ministarstvo državne imovine 14. Vlade RH, pri svim gore citiranim tvrdnjama i tumačenjima pobijanim se Rješenjem vidno zanemaruje čitav niz činjeničnih stanja danih kronološkim tijekom postupka ili komparativnom analizom radnji navedenih u spisu postupka sa odredbama Stečajnog zakona.

Navodimo Naslovljenom sudu slijedeće bitne okolnosti ovog stečaja koje smo utvrdili u suradnji sa diplomantima EFZG i ZSEM, koje dokazuju da je točkom 8. i 9. pobijanog Rješenja pogrešno utvrđeno činjenično stanje o prirodi i kvaliteti postupka i uspješnosti rada stečajnog upravitelja:

- a) Utvrđena vrijednost imovine stečajnog dužnika na dan otvaranja stečajnog postupka **premašuje 400%** stvarne visine zakonski utemeljenih prijavljenih tražbina (koje nisu između pokretanja PSN i 1. izvještajnog ročišta isplaćene izravno sa računa povezanog poduzetnika ZL Split d.o.o. kome je stečajni dužnik vjerovnik u vrijeme otvaranja procesa restrukturiranja (poziv na str. 42. iz poglavlja IV. revidiranog godišnjeg izvještaja obveznika javne objave, dužnika KAŠTALENSKI STAKLENICI D.D. za 2012. godinu, kada je dužnik još bio aktivno društvo i koje GFI stečajni sud i tadašnji stečajni sudac nisu doveli u pitanje, podrazumijevajući savjesno postupanje u smislu članka 51. SZ).
- b) Utvrđena vrijednost ukupne imovine stečajnog dužnika na dan donošenja prvog i jedinog pravodobnog rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama u ovom stečajnom postupku od 05. studenog 2015. premašuje ukupne utvrđene tražbine za **više od 350%**
- c) Stvarna vrijednost ukupne imovine dužnika u periodu stavljanja iste u ovršnu prodaju putem elektroničkih dražbi FINA-e premašuje stvarni, zakonski utemeljen ukupan dug dužnika za više od 500%, prema tržišnoj vrijednosti prodanih nekretnina²

Točke a), b) i c) skupno indiciraju snažnu „financijsku poziciju“ stečajnog dužnika i njegovu pozitivnu knjigovodstvenu vrijednost veću od 255.000.000,00 kuna, odnosno najmanje 2300,00 kuna po jednoj dionici Izdavatelja vrijednosnice oznake KSST-R-A, u vrijeme pokretanja stečajnog postupka, kao i u periodu čitavog SZ-om propisanog tijeka, te periodu stavljanja prve imovine u ovršnu prodaju prema pravilima Ovršnog zakona.

d) **Naprasno je, bez konkretnog povoda te u „strogoj tišini nadležnog suda“ sredinom 2018. prekinut plan restrukturiranja „Kaštelanskih staklenika d.d. u stečaju“, naveden još Izvješćem stečajnog upravitelja od 20. prosinca 2017. godine (2264 – 2271 stranice spisa). Prema tome izvještaju stečajnog upravitelja V. Šeparovića** restrukturiranje ili povrat dijela uloženog kapitala osnivačima dužnika su u ovom stečaju jamčeni i nakon isteka roka za održavanje završnog ročišta stečaja. Primjetno je i propuštanje nadležnog suda da donese SZ-om propisano rješenje o odbacivanju prvog stečajnog plana sa preustrojem dužnika, dakle nepoštivanje odredbe članka 227. SZ. Na takvo ponašanje nadležnog suda stečajni upravitelj je – u interesu očuvanja dužnika sa skoro 400% većom imovinom od obveza, bio dužan reagirati bez zadržke i odugovlačenja. Krajnje neprimjerena bila bi pretpostavka da stečajni

---

² Pokazatelji dani točkama a) , b) i c) koje možemo dokazati Naslovljenom sudu i angažiranjem nepristranog sudskog vještačenja o trošku stečajne mase, u potpunosti depasiraju tvrdnju o „uspješnosti stečaja“ danu točkom 8. pobijanog rješenja kao neistinitu, kada se uzme u obzir da nakon unovčenja cjelokupne imovine i pogona tako nisko zaduženog poduzetnika nije ostalo niti 10% nekadašnjeg kapitala tog društva za njegove osnivače i dioničare, među kojima je vodeći dioničar koji bi naslijedio većinu kapitala da je stečaj doista „uspješno vođen“ sama Republika Hrvatska, dakle državni proračun.

upravitelj tri godine nakon otvaranja stečajnog postupka još nije izradio 1. stečajni plan, a ako ga jest izradio, pa se on ovako bitno mijenjao onda je nadležni sud morao prije prelaska na stečaj sa unovčenjem cjelokupne imovine donijeti rješenje o obustavi plana restrukturiranja duga i preustroja stečajnog dužnika.

Iz tog osobitog razloga molimo Naslovljeni sud da zastane sa odlučivanjem o ovoj žalbi dok se prvostupanjski sud ne izjasni da li je stečajni upravitelj do travnja 2018. godine izradio bilo kakav stečajni plan, a posebno onaj predviđen Planom 12. Vlade RH i stavom Ministarstva državne imovine, i gdje je rješenje o odbacivanju tog plana propisano odredbom članka 227. SZ-a

Tvrdnja iz točke 8. pobijanog rješenja o „jednom od najuspješnijih stečajnih postupaka provedenih pred ovim sudom“ ne može biti točna ako stečajni upravitelj tri godine po otvaranju stečaja još nije bio izradio ni prvi stečajni plan. Osim toga, to bi onda značilo da je sudac u pobijano rješenje točkom 9. unio i vidno neistinit podatak o „relativnoj brzini postupanja“, što predstavlja i razlog iz članka 353. i čl. 3. St. 3. ZPP za sudske poništenje takvog javnog akta.

Stečajni upravitelj kojem treba više od 3 godine da napiše stečajni plan nije ni brz ni „relativno brz“. Prije će biti da stvari rješava pedantno, ali jako sporo. Uostalom ovaj stečaj traje dulje od 6 godina, a nije mogao biti jednostavniji – sve što je trebalo napraviti je bilo prodati dio imovine povezanom poduzetniku Zračna Luka Split d.o.o. koji je za tu imovinu javno iskazao interes još 2012. godine. I to naša strana može dokazati ukoliko nas nadležno tijelo nastavi primoravati da se povodom ovog slučaja obratimo Europskoj Komisiji i uredu EPPO.

Očito je svo vrijeme problem bila cijena, iako je riječ o nekretninama koje u periodu prodaje Zračnoj luci Split na bitnom svojem dijelu vrijede i više od 250 eur/m². Bilo koji „uspješan“ menadžer nekog od hrvatskih top 500 poduzetnika bi taj pravni posao sa Zračnom lukom Split priveo kraju unutar 12 do najviše 18 mjeseci, i nakon toga nastavio poslovanje u preostalim pogonima, te danas bio u vrhunskoj poziciji da aplicira ovako značajan gospodarski subjekt za izdašna sredstva za sektor proizvodnje voća i povrća. **Republika Hrvatska je baš nedavno raspisala bogat natječaj za poticanje rasta i razvoja sektora voća i povrća „težak“ 616 milijuna kuna!**

Molimo Naslovljeni sud da traži očitovanje od stečajnog upravitelja, nadležnog tijela i članova odbora vjerovnika zašto „Kaštelanski staklenici d.d.“ nisu danas natjecatelji za dio tih sredstava!

Mi znamo odgovor – zato što su pobijanim rješenjem nagrađeni stečajni upravitelj i odbor vjerovnika vrlo jeftino rasprodali skupocjenu državnu imovinu – 20-ak pogona i poslovnu zgradu iz tehnološko-proizvodne cjeline Knežine – koja uopće nije bila namijenjeni prodaji. A pogotovo ne ovršnoj, pošto na spomenutim nekretninama nije postojalo razlučnih prava.

Da li je to „uspješnost“ kojom Predsjednik stečajnog odjela Trgovačkog suda u Splitu hvali rad stečajnog upravitelja, ponajprije da bi *umanjio* vlastiti propust iz obrazloženja rješenja o otuđenju pogona Knežine Gradu Kaštela, u kojem se i danas nalazi nepostojeće razlučno pravo u korist ViK d.o.o. Split ?!

Ako je doista postojao stečajni plan sa preustrojem dužnika, na koji upućuju brojne tvrdnje stečajnog upravitelja iz njegovih izvještaja objavljenih sve do isteka roka iz čl. 193. St. 5. SZ, onda se i stečajni upravitelj i stečajni sudac (prethodno ili prilikom donošenja novog rješenja) trebaju javno i detaljno izjasniti o tom planu i razlozima za njegovo odbacivanje bez potrebnog rješenja iz članka 227. SZ (na koje bi dužnik imao pravo žalbe, a njegovi osnivači pravo

prigovora ili podizanja tužbe zbog ništavnosti odluka po općim pravilima za pobijanje nevaljanih pravnih poslova).

Upravo u naše i dužnikovo materijalno pravo se diralo naprasnom izmjenom stečajnog plana za preustroj dužnika, bez rješenja o odbacivanju, dakle na način koji se može okarakterizirati kao „prikrivanje“. Stoga takvo ponašanje odbora vjerovnika, ali i stečajnog upravitelja i nadležnog suda prema procesu restrukturiranja i nastavka proizvodnje najvećeg državnog proizvođača voća i povrća ne spada pod domenu „uspješnog“, a kamoli „najuspješnijeg stečajnog postupka“. Niti bilo kakvog uspjeha bilo koje ekonomske kategorije uopće.

E) Uništenje vrijednosti kapitala stečajnog dužnika – dionica u vlasništvu Republike Hrvatske i malih dioničara, osnivača iz obitelji Teskera, bivših radnika i radnica stečajnog dužnika, te hrvatskih branitelja kojima je CERP dijelio dionice KSST-R-A Izdavatelja umjesto novca po cijeni 2500,00 kuna za dionicu.

Već i bez sudskog vještačenja evidentno je da naprasna izmjena dotadašnjeg državnog plana restrukturiranja dužnika i povratka dijela imovine u ruke osnivača društva (danog i pisanim izjavama stečajnog upravitelja!), uzrokuje to da se u potpunosti obezvrijede dionički paket u vlasništvu Republike Hrvatske i dionice malih dioničara. **Dionički (većinski) paket ovog poduzeća u vlasništvu Republike Hrvatske Vlada RH je 2011. godine procijenila na početnu vrijednost u postupku najavljene privatizacije od 601.000.000,00 kuna ili 7000,00 kuna po jednoj dionici stečajnog dužnika.** Razumno je pretpostaviti da bi u slučaju nastavka privatizacije ovog poduzetnika, sa 0,00 kuna duga i vlasništvom nad tehnološko-proizvodnom cjelinom Knežine (20 pogona po 5000m² svaki, upravna i druge gospodarske zgrade, dvorišta itd.) i drugim izdvojenim pogonima na predjelu Brnik, Kaštela, Resnik i Knežine ukupne površine veće od 300 000m², dionice ovog državnog poduzetnika, društva kapitala, postigle najmanje knjigovodstvenu vrijednost na tržištima kapitala. Izlazi da je Republika Hrvatska zahvaljujući „jednom od najuspješnije vođenih postupaka pred Trgovačkim sudom u Splitu“ propustila zaraditi iznos od barem 80.000.000,00 do 100.000.000,00 kuna. Da bi njezina Porezna uprava dužniku naplatila dodatnih 22,6 milijuna kuna, unatoč činjenici da je istu „uvjetnu“ tražbinu RH stečajni upravitelj V. Šeparović predložio stečajnom sudu „niti ne ispitivati“. Pa ju je nadležni sud u studenom 2015. odbacio, a **Ministarstvo financija se uopće nije žalilo, niti otvorilo spor za osporavanje**, što znači da je pristalo uz tvrdnje stečajnog upravitelja i tadašnjeg stečajnog suca Paška Bačića dane rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama od 05.11.2015. (str. 19 rješenja).

Molimo Naslovljeni sud da se i ta nelogičnost u ponašanju stečajnog upravitelja u studenom 2015. pred sudom Republike Hrvatske, i u travnju 2018. godine kada prvi puta ponovno u „velikoj diskreciji“ uvodi tu tražbinu u postupak protivno odredbama članka 178. st. 11 i članka 181. SZ, te time i članka 6. St. 3. Zakona o sudovima, uzme u obzir prilikom donošenja presude VTS-a. Jer naša strana drži da to dovoljno govori o „pravovremenoj i učinkovitoj suradnji stečajnog upravitelja sa ostalim tijelima stečajnog postupka“ danoj točkom 9. pobijanog rješenja. Ako ništa drugo, govori nam da je i ta izjava stečajnog suca u ime nadležnog suda potpuno netočna. Stoga joj kao takvoj nije mjesto u sudskom aktu, koji ovjerava pravosudno tijelo Republike Hrvatske. A tu kontradiktornost u ponašanju i knjigovodstvenim stavovima jednog te istog stečajnog upravitelja valja razriješiti prethodno isplati nagrade za obavljene poslove. Posebno kada se uzme u obzir činjenica da je stečajni upravitelj tijekom postupka i zapošljavao djelatnicu računovodstva i cca 300.000,00 kuna utrošio na vanjsko knjigovodstvo, novčanim priljevima od iznajmljivanja pogona i druge imovine dužnika. Otvara se legitimno pitanje ovog stečaja – kako cijeli taj odred

računovotkinja, vanjskih knjigovođa i predstavnika Ministarstva financija pune 3 godine nisu zamijetili da Ministarstvu financija nedostaje 22,6 milijuna kuna u prijavljenim tražbinama?

Ako to nisu zamijetili, i ako stečajni upravitelj nije zamijetio to da oni to nisu zamijetili – šta su onda svi ti ljudi radili prve tri godine ovog stečajnog postupka?

F) Financijski efekt „rušenja“ državnog poduzetnika

Naprasnom izmjenom stečajnog plana restrukturiranja opisanoj prethodnim točkama nastaju i dodatne financijski nepovoljne posljedice, koje je nemoguće negirati uslijed vidno namjernog urušavanja jednog od najskupljih poduzetnika Dalmacije, u većinskom vlasništvu RH.

Poglavito su to **efekti propuštene zarade države od PDV-a prodane robe**, propuštanje povlačenja bespovratnih sredstava iz 616 milijuna kuna vrijednog državnog natječaja za Sektor voće i povrće, poreza na dobit poduzetnika koji bi danas proizvodio „punom parom“ da je stečaj vođen iole „uspješno i brzo“ kako ga stečajni sud pokušava prikazati, tražeći očito i svojevrsno odobrenje nacije koja živi teže nego ikada za dodjelu bogate nagrade stečajnom upravitelju za ispomoć u demontaži jednog od najskupljih dalmatinskih poduzeća, koju su poduzeli odbor vjerovnika i prvostupanjski splitski sud u periodu od početka 2018. do kraja 2021. godine. **Ugašeno je i stotinjak radnih mjesta, na koja bi se državi još dugi niz godina uplaćivali doprinosi i porezi.** U državi iz koje je zbog ovakvih i sličnih tragičnih slučajeva nemara prema državnoj imovini i uništavanja domaće privrede iselilo desetke tisuća mladih, vrlo često upravo iz Splitsko-dalmatinske regije. Tako da ovaj stečaj neizravno ima posljedice i za proračun EU, a neki od članova odbora vjerovnika jesu primatelji izdašnih bespovratnih sredstava iz tog istog proračuna, pa bi o tome nadležna tijela postupka trebala voditi više računa.

Stečajni upravitelj je zajedno sa odborom vjerovnika sa kojim je „učinkovito surađivao“ trebao o svemu ovome i sam više brinuti. Razumno je pretpostaviti da je znao da je Hrvatska članica Europske Unije još od prije otvaranja ovog stečaja, i da bi ovakvo ponašanje Grada Kaštela i ViK d.o.o.-a protiv načela vladavine prava u EU i nepoštivanje bitnih odredbi TFEU u ime i za račun RH, moglo za posljedicu imati zastoj dijela tranši bespovratnih sredstava iz proračuna EU. Ako ni zbog čega drugoga, kako danas, sutra ne bi bio glavni odgovorni za zastoj vitalnih projekata regije u kojoj vodi stečaj. Nejasno je tko će od fizičkih i pravnih osoba koje su vodile ovaj stečaj i donosile odluke o unovčenju imovine namijenjene nastavku poslovanja, financirati administrativne troškove postupka dokazivanja Europskoj Komisiji da ovaj stečaj u potpunosti zadovoljava stroge standarde transparentnosti postupaka insolventnosti održivog dužnika na području EU, i da odgovara načelima vladavine prava na području EU i propisima iz (EU) Uredbi Europskog Parlamenta i Vijeća. Odnosno da otuđenje pogona Knežine jednom od članova odbora nije povreda bitnih odredbi Ugovora o funkcioniranju Europske Unije, poput načela iz odredbe članka 107. Ugovora ili članka 101., te 102. Izvjesno je da je i spomenuta „revalorizacija na dolje“ pogona Resnik i Kaštela svojevrsna državna pomoć Zračnoj Luci Split d.o.o. Koju je stečajni upravitelj savjesno i efikasno administrirao u korist Zračne luke. Ali nažalost, na štetu dužnika kojem je vodio stečaj, i njegovih osnivača te malih dioničara.

G) Procesni propusti

Procesnih propusta pravne prirode je u ovom stečaju upriličeno doista mnogo, i pobrojali smo ih pred Visokim trgovačkim sudom u više prilika do sada svojim žalbama i prigovorima. Oni se mogu najlakše pronaći u spisu, a kumulativno vidno dokazuju da su tvrdnje iz točke 8. i 9. netočno utvrđeno činjenično stanje. Dovoljno je samo ispitati navode iz naših brojnih žalbi. **Tijekom ovog stečaja došlo je do brojnih povreda odredbi Stečajnog zakona, Uredbe Vlade RH, Ovršnog i drugih specijalnih zakona od strane odbora vjerovnika i nadležnog suda** – na izravnu materijalnu štetu stečajne mase i/ili procesa oporavka i preustroja dužnika. Na iste povrede bitnih odredbi SZ-a i Uredbe Vlade RH stečajni upravitelj uopće nije reagirao, pa čak ih je i odobrio. Neke od njih, poput one upriličene rješenjem 1. St-19/2015-362 je i osobno potaknuo. **Unatoč neospornoj činjenici da je imao više nego kvalitetne prilike i mogućnosti podnositi žalbe.**

Izlazi da su bitan dio njegovih stvarnih dužnosti propisanih Zakonom u zadnjoj fazi stečaja obavljali oštećeni mali dioničari, lišeni procesnih prava i ustrajno negirane i bespravno difamirane legitimacije pred stečajnim sudom koju im jamči odredba čl. 333. st. 3. SZ. Sam stečajni upravitelj ih je u bitnome propuštao kronično od početka do samog kraja ovog stečajnog postupka. Punih 6 godina i dulje. Umjesto da je po uzoru na uspješne stečajeve poput stečajnog postupka nad dužnikom Vis d.d. izradio uspješan model restrukturiranja duga unosom tražbina u kapital stečajnog dužnika, i održivog dužnika u suradnji sa nadležnim ministarstvom rasteretio cca 34,6 miliona kuna dugova već u prvoj fazi postupka. A najkasnije do isteka roka iz članka 193. stavka 5. nacionalnog stečajnog zakona.

Pa ipak, nagradu koju mu u ime Trgovačkog suda u Splitu dodjeljuje sudac pojedinac uživati će samostalno. Iako nije u postupku sastavio niti jednu žalbu protiv brojnih povreda materijalnog prava stečajnog dužnika. I iako je mijenjao stečajni plan na svoju ruku, bez odluke Vlade RH. I iako nije osporio niti jednu od brojnih tražbina u zastari prava na potraživanje vjerovnicima Croatia osiguranje d.d. i Vodovod i kanalizacija d.o.o. Split prilikom njihovih prijava u jeseni 2015. godine. Za gospodarski kontraproduktivno i etički neprimjereno ponašanje prema imovini Republike Hrvatske i nas građana RH i osnivača stečajnog dužnika iz obitelji Teskera, te imovini hrvatskih branitelja kojima je CERP ove dionice nedugo prije stečaja podijelio po cijeni od 2500,00 kuna komad, **prvostupanjski sud stečajnog upravitelja nagrađuje najvećom zakonski dopuštenom nagradom** za unovčenje stečajne mase. Istovremeno intelekt hrvatske javnosti vrijeđa nebuloznim i neutemeljenim tvrdnjama iz točke 8. i točke 9. pobijanog rješenja. Mi se mali dioničari s pravom pitamo, **može li gore?**

Zaključno, ne vidimo ništa uspješnog u tome da se općini putem ovršnih dražbi, kroz „transakciju sa povezanom strankom u stečajnom postupku“ preprodaju pogoni u 1/1 stvarnom vlasništvu dužnika, za četvrtinu utvrđene vrijednosti, koji su prvim stečajnim planom (koji nikada nije odbačen sukladno odredbama Stečajnog zakona) bili namijenjeni povratku dužniku radi nastavka proizvodnje i privatizacije po izlasku iz stečaja. Posebno kada znamo da je ta općina bila još i član odbora vjerovnika. Čudi nas da niti jedno javno tijelo u RH još nije zamijetilo ovaj očit sukob interesa općine kao kupca pogona predviđenih Planom Vlade za nastavak proizvodnje i kao nositelja tijela koje vodi postupak preustroja.

O svemu ovome najbolje je znao stečajni upravitelj, koji je u prosincu 2017. godine pismeno najavio vratiti tehnološku cjelinu Knežine osnivačima, malim dioničarima i većinskom dioničaru RH, a dug Kaštelanskih staklenika d.d. pokriti prodajom njegovih skupocjenih nekretnina na predjelu Resnik povezanom poduzetniku Zračna Luka Split d.o.o. Dakle, to je bilo prije nego je potom sa sudskim vještakom na nalog odbora vjerovnika stupio u pružanje Zračnoj luci od EK neodobrene državne pomoći, na način negativne revalorizacije skupocjenih

nekretnina iz imovinskog portfelja dužnika, u periodu značajnog rasta vrijednosti takvih zemljišta. Što može i ne mora biti predmet našeg obraćanja Komisiji, zavisno o stavu Zračne luke Split d.o.o. i Grada Kaštela za namirenje štete upriličene malim dioničarima.

III U ovom stečaju radi se nesumnjivo o udruženom, zajedničkom djelovanju Zračne Luke Split d.o.o., Grada Kaštela, Croatia osiguranja d.d., Vodovoda i kanalizacije d.o.o. Split, stečajnog upravitelja, stečajnog suca i za sada nepoznatog „z.z.“ Ministarstva financija na izvlaštenju imovine stečajnog dužnika, društva kapitala koje je 12. Vlada RH državnim Planom za 2015. namijenila za preustroj, i transparentnu prodaju putem prodaje većinskog paketa dionica u vlasništvu RH. A taj državni Plan je tri godine kasnije pred Hrvatskim saborom potvrdilo i Ministarstvo državne imovine 14. Vlade RH. Ministar financija je bio isti i u periodu kada je Ministarstvo financija moglo i trebalo uložiti žalbu na prvo rješenje o utvrđenim tražbinama stečajnog postupka od 05.11.2015. ako je u njemu bilo što spornoga. I u periodu kada je nepoznati „z.z.“ Ministarstva potaknuo stečajnog upravitelja da se ponovno ispituje već ranije pravomoćna odbačena tražbina. Mi žalitelji ne vidimo načina da neki službenik ili dužnosnik bilo kojeg ministarstva može imati ingerenciju samostalnog odlučivanja o poreznim dugovima većim od 10.000.000,00 kuna, bez autorizacije ministra.

Prema tome, mi oštećeni mali dioničari ne vidimo načina kojim bi nadležni sud koji je donio pobijano rješenje mogao dokazati da su ključne tvrdnje dane točkama 8. i 9. iole istinite i pravno utemeljene. I da te dvije točke pobijanog rješenja ne predstavljaju pogrešno utvrđena činjenična stanja, dostatna za barem djelomično poništenje pobijanog Rješenja. Molimo Naslovljeni sud da uz sve ovo razmotri i slijedeću okolnost:

Pobijano Rješenje navodi točkom 9. daje na znanje „tako uspješno i relativno brzo unovčenje utvrđene imovine“. Međutim do dana isteka roka iz članka 193. stavka 5. SZ po kojem je vođen postupak, koji u naravi predstavlja rok za održavanje završnog ročišta stečajnog postupka, stečajni upravitelj još nije bio unovčio niti jednu nekretninu ili bitniji dio utvrđene imovine. Izvještajno ročište je prema izvještajima stečajnog upravitelja iz spisa održano u listopadu 2015. 18 mjeseci nakon toga isteklo je početkom travnju 2017. godine. U tom terminu stečajni upravitelj je još uvijek jamčio osnivačima i dioničarima stečajnog dužnika vratiti tehnološku cjelinu Knežine i druge nekretnine i izdvojene pogone dužnika na predjelu Brnik. A „brz izlazak iz stečaja uz prodaju dijela imovine na predjelu Resnik Zračnoj Luci Split d.o.o.“ sa nastavkom proizvodnje u preostalim pogonima u istom je periodu građanima i nama oštećenim malim dioničarima najavilo i Ministarstvo državne imovine u hrvatskim medijima.

Molimo Naslovljeni sud da upozori prvostupajski sud koji vodi stečaj da se ubuduće suzdrži od tako etički neprimjerenih tvrdnji, jer ako neka radnja nije niti započeta prije isteka zakonskog roka za završno ročište stečaja, onda etiketiranje iste kao „relativno brze“ vrijeđa zdrav razum kako nas, tako i svih ostalih građana Republike Hrvatske kojih se tiče ova privatizacija, tj. uništenje privatizacijskog procesa putem proizvoljno i neispravno vođenog stečaja. A građani RH, ankete kažu, ne podržavaju pojačani uvoza voća i povrća iz Italije, Grčke i Španjolske uz gašenje domaće proizvodnje.

IV Stečajni upravitelj i odbor vjerovnika vidno su odugovlačili prodaju nekretnina iz tehnološke cjeline „Resnik“, u naravi građevinska zemljišta smještena na prestižnoj lokaciji uz novi terminal Zračne Luke Split i obalni pojas, povezanom poduzetniku ZL Split d.o.o., unatoč postojanju pisma namjere ZL Split d.o.o. za otkup tih nekretnina po cijeni u visini cjelokupnog duga Kaštelanskih staklenika d.d. u stečaju, zbog kojih povoljnih okolnosti su stečajni upravitelj i odbor vjerovnika imali punu priliku okončati stečajni postupak SA PREUSTROJEM ODRŽIVOG DUŽNIKA već do kraja 2017. ili sredine 2018. godine. I održati završno ročište postupka unutar ili malo izvan zakonskog roka iz čl. 193. st. 5. Stečajnog zakona. Očita namjera tog odugovlačenja bila je da se uredi „teren“ da se stečajni dužnik optereti dodatnom tražbinom s naslova poreznog duga, pa makar i na pravno nevaljali način, uz nepoštivanje temeljne „Uredbe Vlade o uvjetima, načinu i postupku raspolaganja tražbinama s naslova poreznog duga u predstečajnom i stečajnom postupku“. A sve kako bi se potom pogoni namijenjeni povratku u vlasništvo osnivača i dioničara stečajnog dužnika, mogli prebaciti u vlasništvo općine, člana odbora vjerovnika, po simboličnoj cijeni. To sve mora čitko stajati u ponovljenom rješenju o nagradi stečajnom upravitelju, a u točki 8. ili 9. stečajni sud bi trebao u skladu sa etičkom dužnosti sudbene vlasti pojasniti zašto je stečajni upravitelj odlučio predložiti takav zaokret tijekom stečajnog postupka odboru vjerovnika uz posljedicu materijalne štete za proračun RH visine i do 100.000.000,00 kuna. Da je šteta uzrokovana državnoj imovini zbog uništenja njezinog ulagačkog kapitala u stečajnog dužnika najmanje tolika, možemo dokazati Naslovljenom sudu ako upriliči saslušanje obje strane. Ukoliko je toliko očitu činjenicu uopće potrebno dodatno pojašnjavati i dokazivati elaboriranim metodama i iskazanim interesima inozemnih investitora.

Bespredmetno je uopće dalje komentirati pogrešno utvrđena činjenična stanja o „brzini unovčenja“ koje ne postoji, ili „uspješnosti postupka“ nakon svih dokaza da je riječ o potpunom financijskom i gospodarskom debaklu, kojeg će posljedice Hrvatska još dugo podnositi. I koji bi u konačnici mogao rezultirati i sa tužbom malih dioničara za naknadu nastale štete, temeljem odredbe članka 105. ZOS. Što onda još dodatno poskupljuje ionako za državnu imovinu i proračun skupo plaćen stečaj.

V Za sada ne postoji vjerodostojan dokument koji bi opravdao naprasni prekid državnog plana restrukturiranja i nastavka poslovanja Kaštelanskih staklenika d.d., iznenadnu ovršnu prodaju svih bitnih dijelova poduzeća sposobnih za generiranje novca, te takav nepotvrđeni i neslužbeni novi stečajni plan ne bi trebao biti temelj za nagradu stečajnom upravitelju i davanje bilo kakvog opravdavanja tog novog pravca (vidno štetnog za državni proračun) sudskim rješenjima. Sve da je stečajni upravitelj unovčio svu imovinu sa npr. 30% diskonta na tržišnu vrijednost nekretnina stečajnog dužnika, obeštio sve dobavljače, porezne dugove, i radničke otpremnine, a ostatak imovine vratio u najvećem dijelu Republici Hrvatskoj, a manjem malim dioničarima, opet je više nego upitno je li prikladno nazvati takav stečaj „jednim od najuspješnijih“ budući da se nije držao originalnog stečajnog plana i plana Vlade RH i nadležnog Ministarstva za Kaštelanske staklenike d.d. kojim bi se nastavilo poslovanje ove na 800 milijuna kuna vrijednosti procijenjene državne kompanije u danas najbrže rastućem sektoru poljoprivredne proizvodnje. Sada zbog tog jednog od „najuspješnije vođenih postupaka“ članovima odbora vjerovnika predstoje potencijalni izravni penali i/ili sankcije EK jer su imali imovinsku korist od odluka na štetu stečajnog dužnika Kaštelanski staklenici d.d. u stečaju, koje su bizarno – upravo sami donosili. Zbog svega navedenog, i dokazane pogrešnosti činjeničnih stanja datih točkama 8. i 9. pobijanog rješenja, te zbog učinjenih

povreda materijalnog prava dužnika, i bitnih povreda odredbi parničnog postupka danih člankom 354. st.2. t. 4. i t.11. ZPP,

predlažemo Naslovljenom sudu da donese slijedeću odluku:

„Ukida se u cijelosti rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj: 1. St-19/2015-999 od 22. prosinca 2021.g. zbog pogrešno utvrđenih činjeničnih stanja danih dijelom pravorijeka i uočljivih povreda odredaba parničnog postupka.

Nalaže se prvostupanjskom sudu da donese novo rješenje o nagradi stečajnom upravitelju Vedranu Šeparoviću u kojem neće biti ponovljene netočne tvrdnje o kvaliteti i brzini rada stečajnog upravitelja i vođenja stečajnog postupka iz pobijanog rješenja, i pisanju kojeg će stečajni sudac pristupiti sa razumnim i objektivnim vrednovanjem ukupnog trajanja postupka unovčenja imovine duljeg od 6 godina, i njegovog gospodarski nepovoljnog konačnog rezultata s obzirom na početni cilj postupka – restrukturiranje državnog poduzetnika „Kaštelanski staklenici d.d.“ u stečaju. Nalaže se prvostupanjskom sudu da u novom rješenju o određivanju nagrade stečajnom upravitelju obrazloži razloge naprasnog ukidanja prvog stečajnog plana u travnju 2018. god. od strane stečajnog upravitelja i odbora vjerovnika, i propuštanja da se donese rješenje propisano odredbom članka 227. SZ prilikom prelaska sa stečaja sa preustrojem dužnika na stečaj sa likvidacijom stečajnog dužnika, na koje bi dužnik imao pravo žalbe.

Nalaže se prvostupanjskom sudu da prethodno donošenju novog rješenja od stečajnog upravitelja i odbora vjerovnika uzme pisane ili usmene izjave o razlozima odustajanja od plana preustroja dužnika „Kaštelanski staklenici d.d.“ u travnju 2018. jer oni nisu navedeni niti u jednom, jedinom dokumentu u spisu šest i dulje godina trajanja stečajnog postupka.

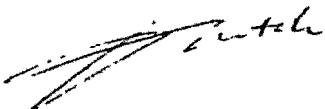
Nalaže se prvostupanjskom sudu da prilikom ili prethodno donošenju novog rješenja u sklopu istoga, ili kao zaseban prilog objavi ovjerovljenu odluku Vlade RH dopuštenja RH da se odbaci državni Plan za preustroj održivog stečajnog dužnika, te potpisanu odluku ministra financija o opterećivanju stečajnog dužnika materijalnom obvezom tražbine s naslova poreznog duga u stečajnom postupku visine veće od 10.000.000,00 kuna više od tri godine nakon otvaranja stečajnog postupka, tj. nakon isteka roka iz članka 193. st. 5. Stečajnoga zakona i nakon što je u jesen 2017. godine nadležni resor Vlade Republike Hrvatske građanima potvrdio „brz izlazak iz stečaja“ Kaštelanskih staklenika za proizvodnju voća i povrća, sa nastavkom poslovanja i proizvodnje u najmanje 20 pogona tehnološke cjeline Knežine.“

Podnositelji žalbe:

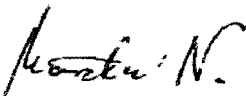
Darko Filčić

žalbu podnosi po dr.sc.

Dragutin Matak, punomoć u spisu

Nikica Maretić

Maro Bore

Pavle Stanišić

